

כמו של אותו העולם, שלא יתנהג אלא בלבוש כמו זה, ועומדים להסתפל באור המPAIR באומה הארץ חמימים. וזהו יהה הארץ חמימים, שהיה סבור שלא יזכה לאותו אור ולאותה הסफולות, משים שהנבר השופע מפסיק אותו ולא הוליד. לא אבטיח אדם עוד - זה אדם הראשון, כמו שנתבאר.

ובכל זה למה? כי אמר לו הנביא, כי מת אתה - בעולם הזה, ולא תחיה - לעולם הבא. משום שמי שלא [הה] מולד בנים בעולם הזה, קשיזא מפניהם, מגרשים אותו מכל מה שהוא שאמרנו, ולא שורה ליראות באותו אור המPAIR [כל שבן וכל שבן לשאר העמים ושאר בני האלים]. ומה חזקיה שהיתה לו זכות אבות והוא ופאי צדיק וחסיד כך, כל שבן מי שאין לו זכות

אבות וחוטא לפניו רבונו. הלבוש הזה שאמרנו הוא [המ] מה שאמרו החברים, חליך של רבנן שמתלבשים בו באוטו העולם. אשרי חלוקם של הצדיקים שננו להם הקדוש ברוך הוא פה טבות ועדינות לעולם הבא, עליהם כתוב יעשה כן עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחפה לו.

ועשה למחפה לו. ואני הנהני מביא את המבול מים על הארץ. ובי יהודה פתח (במדבר כ) מה מי מרים (במדבר ט) מה מי מרים אשר רבינו בני ישראל את יי' ויקידש בם. וכי במקום אחר לא רבנו בני ישראל את ה'? מה שונה כאן שארך ישראל את ה'? וכי מרים, ולא שאמր מה מי מרים, ולא אחרים? אלא מי מריבקה תללו הי' ונדי שנותנו כה וחזק לבעלוי תדרין להתחזק. משים שיש מים מתוקים ומים מלירים. יש מים צלולים ויש מים עכירים. יש מים שלום ומים קטטה. ועל זה, מה

זה הוא עלמא דלא יתנהג אלא בלבושו בגונא דא וקיימי לאסטפלה בנהורא דנהיר בההוא ארץ חמימים. וזהו יהה הארץ חמימים. והוה סביר דלא יזבי לההוא נהירא וליהוא אסתפלותא בגין דנהירא דגניד פסיק ליה ולא אולד. לא אבטיח אדם עוד דא אדם

קדמיה כמה דאתmr.

יבל דא למה. בגין דאמר ליה נבייה כי מת אפתה בהאי עלמא ולא תחיה לההוא עלמא. בגין. דמן דלא (הו) אולד בגין בהאי עלמא, כד נפיק מניה מתרכין ליה מכל מה דאמון. ולא שריא למחמי בההוא נהירא דנהיר (כל שבן וכל שבן שאר עפא ושאר בני נשא). ומה חזקיה דהוה ליה זכות אבות ואיה זפאה צדיק וחסידא כך. כל שבן בגין מאן דלית ליה זכות אבות וחטי קמי מאריה.

האי לביישא דקאמון איהו (אי) מה דאמרו חביביא חלוקא דרבנן דאטלביביש ביהוא עלמא. זפאה חולקיהון דצדיקיא דגניזו לון קדשא בריך הוא בפה טבין ויעידונין לההוא עלמא, עליהו כתיב, (ישעה ס) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחפה לו:

זאני הנהני מביא את המבול מים על הארץ. רבבי יהודה פתח (במדבר כ) מה מי מרים אשר רבוי בני ישראל את יי' ויקידש בם. וכי באטר אחרך לא רבוי בני ישראל את יי'. מי שנא הכא דקאמר מה מי מרים ולא אחרני. אלא הגי מי מריבקה הו' וקי דיבבו חילא ותווקפה למאייהון דידייא לאתחפקא. בגין דאית מיין מתקין ואית מיין מירין. אית מיין צילון ואית מיין עכירן. אית מיין שלם ואית מיין קטטו. ועל דא מה מי